

Ebu Musab Ez-Zerkavi'den, Ebu Muhammed el-Makdisi'ye Reddiye!

Şeyh (Allah onu korusun), röportajında gençlerin Irak'a gitmelerini lehlerine bulmadığını çünkü orada kendilerine karşı soykırım gerçekleştirileceğini –kendi ifadesine göre- söyledi.

Vallahi bu büyük bir musibettir! Böyle bir fetvanın Ebu Muhammed gibi birinden sadır olması düşünülebilir mi?

Hangi soykırımdan bahsediyorsun Sayın Şeyh? Asıl soykırım, Allah'ı Teâlâ'nın cihad sahalarına gidilmesi yönündeki hükmünün uygulanmasından yüz çevirmektir. Zira Allah'ı Teâlâ şöyle buyuruyor: ***“Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.”*** (Tevbe Suresi, 41)

Asıl soykırım, ümmetin üzerinde birleştigi, düşmanın kendilerine saldırdığı, evlerini yağmaladığı, onurlarını çiğnediği savunmasız Müslümanlara yardımın gerekliliğinden uzak durmakta, kaçınmaktadır. Allah’u Teâlâ şöyle buyuruyor: ***“Eğer din konusunda sizden yardım isterlerse, onlara yardım etmeniz gerekir.”*** (Enfal Suresi, 72)

Asıl soykırım, Ebu Gureyb’deki, Guantamo’daki ve diğer hapishanelerdeki Müslüman esirlerin kurtarılması için gereken ihtimamı göstermemektedir.

Asıl soykırım, haçlıların ve kindar Rafızîlerin elinde, dünyanın gözleri önünde gece gündüz namusları kirletilen iffetli, temiz kız kardeşlerimizin kurtarılması için uğraşmamaktadır.

Haccac bin Yusuf Es Sakafı –ki adaletsizlik ve zulmü ile bilinir- kendisine Hindistan’da Müslüman bir kadının esir alındığı ve kadının “Ya Haccac!” diye nida ettiği haberi gelince “buyur, buyur” demeye koyulmuş ve Hindistan ele geçirilip kadın kurtarılanı kadar 7000 dirhem harcamış ve kadına iyilikte bulunmuştur.

Bu sözü (şeyhin çağrısını) alıp uygulamak, cihadı terk edip geride kalmayı, Müslümanların ülkelerini, istediklerini yapsınlar diye haça tapanlara teslim etmeyi gerektirmez mi?

Cihad sahalarına gitmek, ne eceli yakınlaştırır ne de rızkı uzaklaştırır. Allah Resulü ﷺ şöyle buyuruyor: ***“Ruhu’l Kudüs (Cebrail a.s.) benim kalbime nefes etti ki hiçbir nefis rızkını ve ecelini tamamlamadan ölmeyecek.”***

İşte Halid bin Velid (r.a.)! Yüzden fazla savaşa katıldı ve sonra yatağında öldü. Bu nedenle Müslümanlara, Şeyh’in ümmetin gençlerine dinlerini savunmayı, mukaddesatını ve onurlarını savunmayı, ümmetin saldırgan düşmanı defetme hususundaki icmaina muhalif bir şekilde “soykırım” olarak gördüğü bu fetvasından yüz çevirmelerini nasihat ediyorum.

Sizler mücahid âlimleri ve komutanlarını dinlemelisiniz. İşte Şeyh Usame bin Ladin! Sizlerin büyük bir cephede olduğunuza inanıyor ve Irak’a gelebilmek için yol bulabilse bunu yapma konusunda hiç tereddüt etmeyeceğine dair yemin ediyor. Şeyh Eymen Ez-Zevahiri, savaşınızı farz ve vacip olarak görüyor.

Şeyh Süleyman El-Ulvan, Şeyh Ebu Abdullah El-Muhacir, Şeyh Ebu Leys El-Libi, Şeyh Abdullah Er-Reşud (Allah ona rahmet etsin), Şeyh Hamd El-Hamidi ve diğerleri Irak'ta cihadın en öncelikli vaciplerden olduğu görüşünü taşıyor.

Bizim merciimiz Kur'an ve Sünnet. O ikisine uyana uyar, uymayanı, muhalefet eden kişi insanların en âlimi olsa dahi kendisini ve ilmini takdir etmekle birlikte reddederiz.

Vallahi Ey Ebu Muhammed! Ümmet tümüyle kalkıp da "Irak'ta cihad soykırımdır" dese bana açık bir delille gelmedikleri sürece onlara itaat etmem. Zaten aramızda hakkı söyleyen Allah'ın kitabı varken, nasıl onlara itaat edebilirim?! Allah'ı Teâlâ şöyle buyuruyor: ***"Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve 'Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize katından bir yardım eden yolla' diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmış adına savaşmıyorsunuz?"*** (Nisa Suresi, 75)

Allah’a hamd olsun ki biz, gözlerimizi kapatıp kulaklarımızı tıkayarak mercilerimize körü körüne tabi olacak Rafızîler değiliz. Bu fetva, özellikle de Amerikan ordusunun bozguna uğradığı herkes tarafından açıkça görüldüğü bir vakitte, Bush ve paralı askerlerini kurtarma girişiminden başka bir şey değildir. Bunu ister fark edelim ister fark etmeyelim, ister kastedelim ister kastetmeyelim bu böyledir. (onlara hizmet etmektedir.)

Dar görüşlülerin, Şeriatın amaçlarını idrak edip, Müslümanların yaşadığı gerçekliği bilmeyenlerin fetvalarını ya da hükümlerini alıp, içinde hata ve sapmalar olduğu bahanesiyle yeryüzündeki savunmasız Müslümanların ya da mukaddesatının üzerinden saldırgan düşmanın defedildiği tüm savaşlardan ya da cihaddan alıkoymamız, buna engel olmamız caiz değildir. Ey Allah’ın kulu! Eğer sen bu şüphelerden ve şaibelerden uzak, Rabbani bir cihad istiyorsan ve canını ancak böylesi bir cihada vermek istiyorsan işte sana yol!

Kimse bunu ayıplayamaz! Ancak bir can var. Daha sonra burada da orada da feda etmek için deneyeceğin bir başka can yok.

Ancak sakın ola ki Şeriatın caiz kıldığı ve dahası bazen vacip kıldığı bir cihaddan da hiç kimseyi, sırf o cihadda kusur, hata ya da çarpıtma var diye alıkoymaya kalkma! Dahası sözümde daha da ileri giderek şunu diyorum: Sakın ola ki Allah'ın düşmanlarına karşı savaştan, onlara karşı savaşanlar nasipsiz, Mü'minlerin yolunda olmayan kimseler bile olsalar alıkoyma! Sonra o tecrübesiz gençleri bu gibi çatışmalara ya da savunmalara katılmaktan alıkoyan ve engellemeye kalkmaya iten faktör nedir? Bu, gerçekten o çatışma ehline nasihat mi?! Oysa nasihat ancak insanı bu çatışmadan uzaklaştırmaya çalışmadan, çatışmanın ve akan kanın değerini alçaltmadan makbul olur.

Son olarak Allah Rasûlü ﷺ'in ***“din nasihattir”*** sözüyle amel etme adına Şeyhe (Allah onu korusun) şöyle diyorum: ‘Destek ve nasihat adına yazmış olduğun şeyin, işin aslında destekle bir alakası yok. Bahsettiğin bazı şeylerin nasihatle hiçbir ilgisi yok. Davet tarihimizin olaylarını ve duraklarını serdederken de ne yazık ki hiç adaletli değildin. Yazarken doğruluğuna önem vermedin. Bil ki Ebu Muhammed! Ben zikretmiş olduğun birçok yanlış şeyi çürütmeyi başarabilirim.

Mücrimlerin yolunun farkında olmak ve Müslümanların gerçekliğini bilmedeki olgunluk, bu gibi çatışmalara (kâfirlere karşı) katılmasak bile önünde durmamamızı, bu gibi meydanlarda engel teşkil etmememizi gerektirmez mi?

Hem de çok güçlü bir şekilde. Ancak bu kuvvet, şiddet ve sertliği bu dinin düşmanları için saklıyorum kardeşlerime değil. Zira bu bize Rabbimizin emrettiğidir:

“Muhammed, Allah’ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kâfirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler.” (Fetih, 29)

Seni müjdelerim Ey Ebu Muhammed! Irak’taki haça tapan işgalciler, laikler, Rafızîler, İslami Parti, Cehmiyye ve Mürcie bu destek yazısını, Mücahidlere katılmalarını engellemek için insanlara dağıtıyorlar.

Bil ki değerli şeyhimiz! El-Cezire kanalı ile röportajının ardından, Allah düşmanları, laiklerden ve ümmetin diğer münafıklarından bir gecede güvende oluverdi. Bu Al-i Selul’un (Suud rejimi) suçu.

Öyle ki efendilerinin emriyle Makdisi'nin geri adım attığını ve Mücahidler arasında ayrılık olacağını açıklıyor.

El-Mukrin'in (Allah ona rahmet etsin ve derecesini yükseltsin) öldürüldüğü gün tağutlara destek için kanallara çıkarak El-Mukrin ve Şeyh El İyeyri'ye (Allah ikisine de rahmet etsin) hitaben “şu anda Hak diyarındasınız. Allah size ellerinizde yok edilen masum canlar hakkında sorduğunda ne cevap vereceksiniz” diyen var ya! Ben bundan sorulduğumda onlara şunu diyeceğim: “Benim sözümü çarpıttılar. Ben onların (son bildirinde belirttiğin ve gazetelerde yazdığı gibi) dediklerini kastetmedim.”

Sana diyorum ki Ey Ebu Muhammed! Allah seni affetsin. Ne zamandan beri bu gazeteler ve kanallar hakkı ve ehlini desteklemek isteyenlerden oldu? Oysa onlar hakkında bizim gözlerimizi açanlardan biri de sendin.

Neden sana içinde yaşadığımız durumu ortaya çıkaran haberlerimiz gelene kadar beklemedin? Sonra şer'i nasihat yollarından istediğini seçerdin.

Biz de bu nasihatte hak olanı alır ve onunla amel eder aksi durumda da şer'i görüşümüzü ve uzak olduğun için bilemediğin, içinde yaşadığımız durum gereği içtihadımızı sana bildirirdik.

Bil ki değerli şeyhimiz, yaptığın bu iş bana da bu cihada da zarar vermez. Ben Müslümanların adamlarından biriyim. Ben çağrılmak üzereyim (şehadeti kastediyor) ve buna icabet edeceğim. Ancak asıl üzücü şey, gören göze sahip herkesçe bereketi açık olan bu kaim cihadın baltalanmak istenmesidir. Eğer –Allah korusun- bu istediklerini başarabilirlerse bunda aslan payı senin olacak.

Şeytanın adımlarını izleyip helak olmaktan seni Allah'a sığındırırım. Allah düşmanlarının tuzağına dikkat et değerli şeyhimiz! Mücahidlerin saflarını bölmek için seni kandırmalarına dikkat et.

Tüm organlarıyla medyanın dikkat çekici düzeyde, vakit ve içerik olarak başarılı olmayan bu röportaja büyük önem verdiğini fark etmedin mi değerli şeyh?

Bu kiralık sözcülerin hiçbir gün hakkın yerini bulması ve batılın yok olması için uğraşmadığı, aksine Müslümanların birliğini bozmak ve bal içinde zehir vermekten başka bir şey yapmadığı hiç aklına gelmedi mi?

Şehid (inş) Ebu Musab Ez-Zerkavi'nin, Ebu Muhammed el-Makdisi'ye yazdığı risalenin bir kısmıdır.